

kungariket strider mot OECD:s principer, enligt vilka åtgärder som kan vara allmänna i Gibraltar kan vara skadliga för OECD:s medlemsländer, bland vilka ingår Förenade kungariket. Artikel 87.1 EG ska tolkas i enlighet med OECD:s principer, varför ovannämnda jämförelse är inte bara möjlig utan nödvändig.

3. Vidare har Europeiska centralbankens riktlinje av den 16 juli 2004 vid tillämpningen av artikel 87.1 EG åsidosatts genom den överklagade domen. Europeiska centralbanks-systemet anser att Gibraltar tillsammans med 37 andra territorier utgör ett offshore-finanscentrum vad gäller statistik över betalningsbalans och utlandsställning samt likviditet i utländsk valuta. Bedömningen i den överklagade domen, enligt vilken det inte är möjligt att jämföra företagsverksamhet i Gibraltar med företagsverksamhet i Förenade kungariket, strider mot denna definition, enligt vilken en sådan jämförelse tvärtom är möjlig, och innebär att artikel 87.1 EG har tillämpats i strid med Europeiska centralbankens riktlinje av den 16 juli 2004, som är en bindande gemenskapsrättslig norm.
4. Artikel 87.1 EG har överträtts, eftersom rekvisitet att stödet ska ha beviljats av "en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel" inte har följts. Eftersom Gibraltar är ett territorium som enligt artikel 299.4 EG inte utgör del av någon medlemsstat, innebär förstainstansrättens konstaterande i domen att referensramen vid tillämpningen av artikel 87.1 EG är begränsad till territoriet Gibaltars geografiska gränser, att Gibraltar anses utgöra en medlemsstat, eftersom rekvisitet att stödet ska ha beviljats av "en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel" annars aldrig skulle kunna uppfyllas.
5. Förstainstansrätten har även åsidosatt icke-diskrimineringsprincipen genom att obefogat tillämpa domen i målet Azorernas skattesystem trots att situationen däri skilde sig från den aktuella på två punkter. För det första är Azorerna ett territorium som utgör del av en medlemsstat, vilket inte är fallet med Gibraltar. För det andra var det i domen i målet Azorernas skattesystem fråga om införandet av en lägre skattesats för juridiska personer, medan det i fallet med Gibraltar rör sig om ett nytt allmänt system för inkomstbeskattning av juridiska personer.
6. Förstainstansrätten åsidosatte artikel 87.1 EG genom att anse att rekvisiten för statsstöd inte var uppfyllda med avseende på regional selektivitet. Konungariket Spanien anser att förstainstansrätten gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att de tre rekvisit som fastställdes i domen i målet Azorernas skattesystem om politiskt, förfarandemässigt och ekonomiskt självständig ställning var uppfyllda.
7. Förstainstansrätten gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att underlåta att beakta och tillämpa det fjärde rekvisit som Konungariket Spanien ansåg tillämpligt. Även om de tre rekvisiten från domen i målet Azorernas skattesystem ansågs uppfyllda, borde det även ha krävts uppfyllande av ett fjärde rekvisit i form av ett harmonise-

ringsrekvisit inom ramen för det interna skattesystemet i den medlemsstat som har vidtagit åtgärden.

8. Artikel 87.1 EG åsidosattes även genom att förstainstansrätten fann att rekvisiten för statligt stöd med avseende på materiell selektivitet inte var uppfyllda. Även om Gibraltar antas vara en egen referensram inom vilken rekvisiten i domen i målet Azorernas skattesystem är uppfyllda, innebär domen ett åsidosättande av artikel 87.1 EG vid bedömningen av den materiella selektiviteten, eftersom förstainstansrätten inte beaktade att det, genom reformen av inkomstskatten för juridiska personer som Gibraltar planerar att genomföra, skapas ett system i vilket det kan komma att tillämpas en nollskattesats på 28 798 företag av de totalt 29 000 som finns i Gibraltar. Dessa företag gynnas särskilt genom åtgärden och den omständigheten att detta inte har slagits fast i den överklagade domen innebär ett åsidosättande av artikel 87.1 EG. Dessutom identifierade kommissionen visst det allmänna skattesystemet, tvärtom vad som angetts i domen.
9. Den överklagade domen är behäftad med bristande motivering, eftersom det fjärde rekvisit som anfördes av Konungariket Spanien inte prövades.
10. Genom domen åsidosattes den grundläggande rättigheten att målet ska avgöras inom skälig tid. Handläggningen av förfarandet vid förstainstansrätten tog nämligen praktiskt taget dubbel så lång tid som vanligt utan att det fanns fog för det, och denna omständighet var relevant för tvisten.
11. Slutligen innebär domen att artiklarna 77 a och 77 b i förstainstansrättens rättegångsregler åsidosattes, eftersom förstainstansrätten inte formellt förklarade målet vilande efter att ha hört parterna.

(¹) EUT L 85, 2005, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Baranya Megyei Bíróság (Republiken Ungern) den 23 mars 2009 — Ker-Optika Bt. mot ÁNTSZ Dél-dunántúli Regionális Intézet

(Mål C-108/09)

(2009/C 141/43)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Baranya Megyei Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ker-Optika Bt.

Motpart: ÁNTSZ Dél-dunántúli Regionális Intézet

Tolkningsfrågor

- 1) Omfattas försäljning av kontaktlinser av sådant läkarutlåtande som kräver fysisk undersökning av en patient, vilket innebär att försäljningen faller utanför tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden ⁽¹⁾?
- 2) Om försäljningen av kontaktlinser inte omfattas av sådant läkarutlåtande som kräver fysisk undersökning av en patient, ska då artikel 30 EG tolkas så, att denna utgör hinder för bestämmelser i en medlemsstat som innebär att försäljning av kontaktlinser endast får ske i sådana butiker som är specialiserade på medicinska hjälpmedel?
- 3) Strider de ungerska bestämmelserna, enligt vilka försäljning av kontaktlinser endast får ske i butiker som är specialiserade på medicinska hjälpmedel, mot den i artikel 28 EG stadgade fria rörligheten för varor?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden ("Direktiv om elektronisk handel") (EGT L 178, 2000.7.17, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 23 mars 2009 — Deutsche Lufthansa AG mot Gertraud Kumpan**(Mål C-109/09)**

(2009/C 141/44)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesarbeitsgericht (Tyskland)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Deutsche Lufthansa AG

Motpart: Gertraud Kumpan

Tolkningsfrågor

1. Ska artiklarna 1, 2.1 och 6.1 i rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 ⁽¹⁾ om inrättande av en allmän ram för likabehandling och gemenskapsrättens allmänna principer tolkas så att de utgör hinder för en nationell lagstiftning som trädde i kraft den 1 januari 2001, enligt vilken avtal om visstidsanställning utan andra villkor kan ingås med arbetstagare enbart på grund av att de uppnått 58 års ålder?

2. Ska 5 § första stycket i ramavtalet undertecknat av EFF, UNICE och CEEP som genomfördes genom rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 ⁽²⁾ tolkas så att den utgör hinder för en nationell lagstiftning, enligt vilken det är tillåtet att utan att andra villkor uppställs utan begränsningar i tiden ingå ett obegränsat antal på varandra följande anställningsavtal som tidsbegränsats utan objektiv grund endast på grund av att arbetstagaren när visstidsanställningen inleds har fyllt 58 år och arbetstagaren inte redan tidigare haft en visstidsanställning hos samma arbetsgivare?

3. Om frågorna 1 och/eller 2 besvaras jakande:

Är nationella domstolar skyldiga att underlåta att tillämpa den nationella bestämmelsen?

⁽¹⁾ EGT L 303, s. 16

⁽²⁾ EGT L 175, s. 43

Begäran om förhandsavgörande framställd av Okresní Soud v Cheb (Tjeckiska republiken) den 23 mars 2009 — Česká podnikatelská pojišťovna, a.s. och Vienna Insurance Group mot Michal Bílas**(Mål C-111/09)**

(2009/C 141/45)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Okresní Soud v Cheb

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Česká podnikatelská pojišťovna, a.s. och Vienna Insurance Group

Svarande: Michal Bílas

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 26 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ⁽¹⁾ (förordningen) tolkas så, att en domstol inte får ompröva sin internationella behörighet om svaranden deltar i rättegången, även om bestämmelserna om tvingande behörighet i avsnitt 3 i förordningen är tillämpliga i målet och ansökan har väckts i strid med dessa bestämmelser?
- 2) Kan svarandens deltagande i rättegången utgöra grund för domstolens internationella behörighet i den mening som avses i artikel 24 i förordningen, även om i övrigt bestämmelserna om tvingande behörighet i avsnitt 3 i förordningen är tillämpliga i målet och ansökan har väckts i strid med dessa bestämmelser?